

MEMORIAŁ  
General Marii Wittek



-wa

NSZ W-wa

+ DĄBKIEWICZ Irena

I<sup>o</sup> v-to Zawadzka (1940)

II<sup>o</sup> v-to Wierciak  
ps. „Dąb”

1285 / WSK



SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI

1285/WSK

NSZ Nawiszanka

++  
DABICIEWICZ Irena

i foto Zawadzka

I. Materiały dokumentacyjne

I/1 – relacja właściwa ✓ k. 2, s. 1-4

I/2 – dokumenty (sensu stricto) dot. osoby relatora —

I/3 – inne materiały dokumentacyjne dot. osoby relatora —

II. Materiały uzupełniające relację ✓ k. 1, s. 1

III. Inne materiały (zebrane przez „relatora”): —

III/1 – dot. rodziny relatora —

III/2 – dot. ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III/3 – dot. ogólnie okresu okupacji (1939–1945) —

III/4 – dot. ogólnie okresu po 1945 r. —

III/5 – inne...

IV. Korespondencja —

V. Wypisy ze źródeł [tzw.: „nazwiskowe karty informacyjne”] ✓

VI. Fotografie *krak*

18. 10. 2004.

I/1 Relacja

- Relacja własna, Warszawa 1993, rkps, kopia, k. 2, s. 1-4





Jana Wierelak z d. Dąbrowskiej  
zam. J. Dąbrowskiego 69<sup>A</sup> m. 23  
02-586 Warszawa, tel. 45-52-03

05-1/120

14-1

## Zyciorys

Urodziłam się 7 stycznia 1922 r. w Warszawie  
e. Juliana i Karoliny, wykształcenie średnie.  
W 1940 r. zetknęłam się z pracą konspiracyjną  
P.Z.P. - Polski Zw. Powstańców, Rej Ochota, pluc 412.  
Dowodząc był kpr. ps. „Wisniewski”, bezp. zwierniktem  
i Jan. Jany Zawadzki ps. „Kanał” obrońca Twierdzy  
Modlin. P.Z.P. wcielono do ZWZ. PK. Działaliśmy na  
terenie Warszawa - Praga. Punktem spotkań było mie-  
szkanie mojego ojca wraz z warsztatem beolnarskim  
przy ul. Strzeleckiej 18 oraz przy ul. Kowelskiej 8  
(skład opałow). Tam odbywały się spotkania,  
szkolenia instruktorowe, przydzielano nam punkty do  
obserwacji, dyspozycje rozprawiania meldunków  
pracy konspiracyjnej (Biuletyn Informacyjny).  
Najbliższe kontakty utrzymywałam z Alicją Żebrowską  
ps. „Kruk” zam. W. W-wie ul. Kowelska 8, Władysławem  
Okoniskim zam. W-wa ul. Biruty oraz Janym Millerem  
zam. ul. Biruty 18 m 7 pseudonimów nie pamiętam.  
W 1940 r. wyszłam zamąż za Juliana Zawadzkiego  
W okresie ciąży nie zwracano na mnie większej uwagi  
i mogłam swobodnie dostarczać meldunki i roznosić  
pracę konspiracyjną. Gdy razem z Alicją Żebrowską  
ps. „Kruk” polecono nam zgłosić się do punktu  
kontaktowego przy ul. Środkowej r/ Kowelskiej celem



Th-2

otzymania dalszego instruktażu, zostaliśmy zatrzymani przez osoby cywilne (tajna policja) i razem z innymi doprowadzono nas do XII Komisariatu Policji przy ul. Wileńskiej. Na skutek interwencji po przesłuchaniu, zwolniono nas następnego dnia.

W marcu 1942 r. urodziłam córkę Krystynę.

28 listopada 1942 r. wieczorem do mojego mieszkania przyszedł członek naszej organizacji Władysław Okoniski ps. nie pamiętam i powiedział, że jego stryjeczny brat Okoniski Radek - działający w naszej organizacji

jest jednocześnie na usługach Gestapo (wyrokien. jego nazwisko zastrelono go na ulicy). Gdy naradzaliśmy się co robić do mieszkania wtargnęło kilku gestapowców zabrano mojego męża i Władysława Okoniskiego. Mnie ze względu na ośmiomiesięczne dziecko

zostawiono. Został przewieziony na Pawiak oraz dołożono się na torturowanie przesłuchania do Gestapo w ul. Szweda. W 1942 r. mój mąż, wywieziono do obozu koncentracyjnego w Oswięcimiu, otrzymał numer 25444. Zamordowany został w kwietniu 1942 r. Po aresztowaniu męża musiałam razem z dzieckiem czasowo ukrywać się.

Kontakty z Alcją Zabrachę ps. "Kruk" nadal utrzymywałam. Razem pracowałyśmy w Fabryce Cykorii, Piekarni Kawy "Pszczółka" przy ul. Konopackiej 19/21 prowadzonej przez Franciszka Kotolickiego i fanusza Lipińskiego. Tam właśnie w 1942 r.

zostałam się z komórką konspiracyjną Narodowych



sił zbrojnych ps „Dęb”. Grupowy była Alicja Zebrowska ps. „Renata”. Była to konspiracyjna komórka „Zatoka”. Zwiennikiem naszym była Alicja Lipińska ps. „Wileczyńska” Sekcja Tętności i służby sanitarniej. Szkolenia nasze z Tętności odbywały się przy ul. Kowelskiej 8 oraz przy ul. Strzeleckiej 38, ul. Brudnowskiej 14. Prowadzone przez ps. Tadeusz i „Konrad”. Odnosnie służby sanitarniej spotykaliśmy się przy ul. Stalowej 47: prowadził je lekkan pseudonimu nie pamiętam. Oprócz szkolenia przynosiłyśmy meldunki i prasę „Szaniec” do wyznaczonych punktów. W okresie Powstania Warszawskiego przebywałam przy ul. Strzeleckiej 18. Półny czas byłam w kontakcie z A. Zebrowską ps. „Renata”. Razem z nią pracowałam jako sanitariuszka w szpitalu Powstańczym przy ul. Kowelskiej 1. Działalność ta trwała do 2 października 1944r. tj. do chwili ewakuacji tego szpitala.

o wyzwoleniu Warszawy w marcu 1945r. pracowałam w BOS (Biuro Odbudowy Stolicy) następnie w Biurze Urbanistycznym Warszawy.

W 1950 r. wyszłam zamgi za Zygmunta Wiercika - zmarł w 1970r. W 1951r. urodziłam syna Pawła. Od 1953r. pracowałam w Komitecie ds. Urbanistyki i Architektury, następnie w Komitecie Nauki i Techniki, w Biurze Pełnomocnika Rządu ds. ETO państw. zafach w Sekretariacie Komitetu Informatyki.

W 1982 r. przeszedam na emeryturę.



Ih-4

W styczniu 1988 podjąłem pracę na 1/2 etatu  
w Min. Nauki Szkolnictwa Wyższego i Techniki  
po reorganizacji w Urzędzie Postępu Naukowo-  
Technicznego i Wdrożeń.

Od maja 1989. nie pracuję. Utrzymałem się  
z emerytury.

Do partii PZPR nigdy nie należałem i nie  
należę.

Przed

Warszawa, 19.07.1993r

Dowódca Nr 195 687 przychodzący  
pocz. KDMO w-ca Moteków 22. VII. 51  
Poczt.: 220 107 027 45

II Materiały uzupełniające relację

- Nekrolog J. Wiewiaka z d. Dąbkiewicz „Gazeta Wyborcza” 10-11.08.2002, kł. s. 1  
oraz 2-gi egz.





N52  
W-099

V-1

Z wielkim smutkiem zawiadamiam,  
że w dniu 6 sierpnia 2002 roku  
zmarła, przeżywszy 80 lat,  
moja najukochańsza Babcia

SP

**Irena Wierciak**  
z domu Dąbkiewicz  
primo voto Zawadzka

żołnierz AK,  
była pracownica Biura Odbudowy Stolicy,  
Komitetu Urbanistyki i Architektury,  
Krajowego Biura Informatyki,  
Biura Pełnomocnika Rządu  
ds. Elektronicznej Techniki Obliczeniowej,  
Ministerstwa Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki,

Człowiek prawy, szlachetny i mądry,  
mój życiowy drogowszak i autorytet.

Nabożeństwo żałobne odbędzie się  
13 sierpnia 2002 roku (wtorek) o godzinie 12.40  
w kościele św. Wincentego (drewniany) na Bródnie,  
po czym nastąpi odprowadzenie  
do grobu rodzinnego.

Babciu, dziękuję Ci za wszystko

*Małgosia z Pawłem i dziećmi*

T. 1285

gonita Wierciak 10-11 sierpnia 2002r

R. K. 2003

i



Z wielkim smutkiem zawiadamiam,  
że w dniu 6 sierpnia 2002 roku  
zmarła, przeżywszy 80 lat,  
moja najukochańsza Babcia



***Irena Wierciak***  
***z domu Dąbkiewicz***  
***primo voto Zawadzka***

żołnierz AK,  
była pracownica Biura Odbudowy Stolicy,  
Komitetu Urbanistyki i Architektury,  
Krajowego Biura Informatyki,  
Biura Pełnomocnika Rządu  
ds. Elektronicznej Techniki Obliczeniowej,  
Ministerstwa Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki,

Człowiek prawy, szlachetny i mądry,  
mój życiowy drogowskaz i autorytet.

Nabożeństwo żałobne odbędzie się  
13 sierpnia 2002 roku (wtorek) o godzinie 12.40  
w kościele św. Wincentego (drewniany) na Bródnie,  
po czym nastąpi odprowadzenie  
do grobu rodzinnego.

Babciu, dziękuję Ci za wszystko

*Małgosia z Pawłem i dziećmi*



i

T: 1285/LJK

AK K-WA

++ WIERCIAK Inema

2 d. Dabkienicz

1 voto Zaradzka

Rekwizyt p. m. s. t. a. l. Kucyńska, l. dz. 3130 (nsk/02

m. ni 02

verte →



V Nazwiskowe karty informacyjne





1

T 1285 / WSK

NSZ  
W-ro, Praga

Kębkiewicz - Wierciak Irena "Ręb"

urodzone: 7. I. 1922 r w Warszawie I. Zawadzka

rodzice: Julia i Karolina

adres: 02 586 W-ra Rębrowskiego 69 m 23 kł. 45-52-03

Źródło inf.: archiwum środowiska NSZ W-ro, Chłodna 31

Joze Marciniak, 1998 r

C. d.



FUNDACJA  
RAFAŁA ELŻBIETY ZAWACKI  
AK

1940r Polski Lw. Powstańców, pluton 412 ma Odlocie w 4-woje  
donośca „Kanał” Jęży Łewadzi i kpr „Wiśniewski”  
z WZ-FAK W-wa Praga - Władysław Okoński, Jęży Miller i Alicja  
Żebrowska „Kruk”. Byłam Techniczką do „kotła” i arestowała  
1942-1944 NSZ Techniczkę i sanitariówkę do uprzedku P.W.  
i mój arestowania i zamordowania IV, 1942 r Jęży Łewadzi.



**DĄBKIEWICZ Irena**

